

عنوان مقاله:

صدمات حاصل از چوبکشی زمینی به خاک جنگل

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی چالش های زیست محیطی و گاهشناسی درختی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد رضا نظری - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته مهندسی منابع طبیعی- مهندسی جنگل محل خدمت: استان مازندران، شهرستان ساری، اداره کل منابع طبیعی ساری

پژمان ایمانی - دانشجوی دکتری رشته مهندسی منابع طبیعی- مهندسی جنگل دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

محمدعلی فخاری - دانشجوی دکتری رشته مهندسی منابع طبیعی- مهندسی جنگل دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

حفاظت خاک یکی از مهم ترین اصول در جنگلداری و مدیریت جنگل است که باید به آن توجه شود. تقریباً تمامی گرده بینه های بهره برداری شده در ایران توسط چوب کش های زمینی از عرصه های جنگلی شمال کشور خارج می شوند. تخریب خاک به هر گونه تغییر در خصوصیات خاک گفته می شود که سبب کاهش تولید شده و می تواند به عنوان شاخصی از اثرات زیست محیطی مطرح گردد. به عبارت دیگر تخریب خاک شامل کوبیدگی خاک، جابجایی خاک، شیاری شدن و فرسایش می-باشد. یکی از مهم ترین آلترناتیوهای اساسی برای کاهش کوبیدگی خاک های جنگلی، طراحی مسیره های چوبکشی است. همچنین با توجه به تاثیر شیب بر تشدید تخریب نیاز است تا حتی الامکان از طراحی مسیر در مناطق پر شیب خودداری به عمل آید. از روش های جلوگیری از کوبیدگی و بهم خوردگی خاک در اثر ماشین آلات بهره برداری، استفاده از مازاد مقطوعات در مسیره های چوبکشی است. راه حل دیگر این است که بهره برداری و چوبکشی هنگامی انجام شود که خاک خشک بوده و یا رطوبت خاک مناسب چوبکشی باشد و یا اینکه در آب و هوای برفی و واقع یخبندان که خاک یخ می زند اقدام به چوبکشی کرد. از گزینه های موجود برای جلوگیری از کوبیدگی خاک، تغییر سیستم بهره برداری زمینی به کابل هوایی در مناطق مستعد و حساس است. بهره برداری با کابل هوایی در مقایسه با ماشین های چوبکشی کاهش قابل ملاحظه ای را در کوبیدگی خاک نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

چوبکشی، کوبیدگی خاک، شیاری شدن، فرسایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/788313>

